

4

Opinie inspektorskie

za 1937

/stan z dnia 1.11.1938/

a) pułkowników korpusów ofic. broni w/g starszeństwa

b) dowódców: pułków, brygad, grup, piech. dyw.,
dyw. piech.

(1-2000
m)

75

O P I N I E

pułkowników piechoty

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
1.	Płk. 1.	Pom.Dcy OK.VI.	Fijałkowski Bolesław Antoni inż.	/Gra kwat.w DOK.VI.-26-28.III.36.-kwat.armii/ Myśli jasne.Inicjatywa odpowiednia.Wpływ na przebieg wykonania i reakcja na zmiany dobre.Planuje i w perspektywie czasu i w zakresie zadań.Za duże rezerwy z powodu obawy niespodzianki.Nadaje się na kwatermistrza. /-/gen.Norwid-Neugebauer.	
2.	Płk. 2.	Of.do spr. wyszk.rez. I Wicemin.	Skokowski Julian	/Dca p.d.19 d.p.na ćwic.m-dyw."Lida"- 1929r/. Dowodzenie większymi oddziałami zupełnie opanowane i nacechowane wielkim doświadczeniem bojowym.Twardy upór i energia,przedsiębiorczość i inicjatywa.Szybka decyzja. /-/ gen.Pożerski. Bardzo dobry dca p.d.,wyróżniał się energią i sprawnością. /-/ gen.Romer.	
3.	Płk.dypl. 3.	Pom.Dcy OK.II.	Iwanowski Stefan Tadeusz	/Gra kwat.w DOK.II.5-7.III.36. - kwat.armii/ Wykazał dobre myśli.Zna zagadnienie,teren,środki.Dobrze wnioskuję o realnej możliwości.Latwiej obejmuje szczegóły. Nie wystąpiła zdolność organizowania współpracy swego sztabu. Na stanowisko kwatermistrza nadaje się. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
4.	Płk.dypl. 4.	Dca 12 dp.	Paszkiewicz Gustaw	/3.X.1937r./ Podtrzymuję opinię zeszłoroczną.W ubiegłym roku uzyskał dodatnie wyniki w zakresie taktycznego wyszkolenia swej dywizji,mocno pod tym względem zaniedbanej przez poprzednika.Nadaje się bez zastrzeżeń na dcę dywizji. /-/ gen.Fabrycy.	
5.	Płk.dypl. 5.	Pom.Dcy OK.I.	Pomazański Henryk	/Gra woj.-marzec 1936r.-kwat.armii/. Po raz pierwszy pracował jako kwatermistrz armii.Dał sobie na ogół radę z tymi zagadnieniami zupełnie dobrze. Brak doświadczenia powodował słabą organizację pracy. /-/ gen.Orlicz-Dreszer.	
6.	Płk. 6.	Dysp.Dcy KOP.	Sobieszczaek Stanisław	/Dca Bryg.KOP."Polesie"-1934r./ Pilny i pracowity.Zamiłowany żołnierz.Sumieny i obowiazkowy.Zdolności i inteligencja przeciętne.Charakter silny.Siła woli i dyscyplina wewnętrzna.Skryty i uparty.Dobry dowódca w polu.Zadanie bojowe <u>wykona napewno</u> .W dowodzeniu dokładny,wnikający w szczegóły wykonania. Brak mu inicjatywy i samodzielności. Dobrze zna rzemiosło wojenne i umie nauczać.Umie narzucić swoją wolę,utrzymać dyscyplinę;ma twardą rękę.Dobry wychowawca młodszych oficerów. Na wyższe dowodzenie wedle mego zdania nie nadaje się. /-/ gen.Sosnkowski. /10.XI.1935r./ Potwierdzam opinię za rok ubiegły. /-/ gen.Sosnkowski. /10.XII.1936r./ Potwierdzam opinie za lata ubiegłe. /-/ gen.Sosnkowski.	
7.	Płk.dypl. 7.	P.o.Zcy Szefa Dep. Uzup.	Lichtarowicz Ludwik	/Gra woj.w Dęblinie-8-10.II.1929r./ Decyzja chwiejna ,rozumowanie słuszne. Opinia Pana Marszałka J.Piłsudskiego.	
8.	Płk. 8.	Dca 19 d.p.	Kwaciszewski Józef	/16.XI.1937r./ Taktycznie posiada wiadomości liniowego oficera zdobyte przez praktykę. Stosunkowo mało widać zgłębiania tych wiadomości. Wogóle działania taktyczne ujmuję prosto i w zdrowym kierunku, lecz mało posiada inicjatywy i szerszego wyrobienia. Jako wyszkoleniowiec metodę opanowuje łatwo,błędy wykonawców widzi dość dobrze.Energię i temperament posiada dość duży,umie wymóc posłuch wśród podwładnych.Ogólnie dość dobry. /-/ gen.Dąb-Biernacki.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
9.	Płk. 9.	Dca 10 d.p.	Dindorf-Ankowicz Franciszek	/11.X.1937r./ Oficer o bardzo ładnej bojowej przeszłości. Jego oddział jedyny ze wszystkich syberyjskich oddziałów nie poddał się-przebił się, i przez setki kilometrów staczając walki dotarł określoną drogą do kraju. Dowodzi spokojnie i pewnie. Charakter stanowczy. Decyzja prosta i szybka. Typ dowódcy liniowego-na wojnie spełni każde zadanie. Ma duże doświadczenie-myśli prosto i realnie. Ma duży autorytet u podwładnych. Objął dywizję stosunkowo niedawno i dlatego jeszcze nie zdołał wypłenić braki wyszkoleniowe. Instruktorskie zdolności posiada. Ma bardzo dodatni wpływ na kadrę-jest sprawiedliwy, wchodzi w szczegóły życia podwładnych. Organizator i administrator bardzo dobry. Zaliczam go do dowódców wielkich jednostek, którzy są zdolni do samodzielnych i najtrudniejszych zadań. Fizycznie i nerwowo mocny i bardzo wytrzymały. /-/ gen.Rómmel.	
10.	Płk. 10.	Dca 24 d.p.	Pakosz Michał	/13.X.1937r./. Mimo krótkiej obserwacji zwłaszcza na stanowiskach dowódczych-oceniam płk.Pakosza jako dobrego dowódcę dywizji. Jego spokojne i trzeźwe poglądy taktyczne dają rękojmię odpowiedniego nastawienia wyszkolenia. Ten sam spokój, równowaga, flegma, bezpośredniość w ujmowaniu zagadnień operacyjnych wywierają wrażenie zaufania jako do dowódcy. Cechą ujemną w kierownictwie wyszkoleniem-zbytnią drobiazgowość, która przeszkadza i ogranicza odpowiedzialność podwładnych szczebli dowodzenia. Jako dowódca ma braki w użyciu, a raczej w zgraniu artylerii z resztą broni. Zanim do bezkrytycznej, z dobrą wiarą przyjmuje "rady" dowódcy A.D.-Jako człowiek wywiera wrażenie skrajnego pesymisty, zgorzkniałego starca, ciągle ze wszystkiego niezadowolonego, co znowu stoi w rażącej sprzeczności z niezmierną pobłażliwością w ocenie podwładnych. Jest możliwe, że przeżywane obecnie nastroje wynikają ze stanu zdrowia, które nie przyszło jeszcze do równowagi. W konkluzji-sądzę, że płk.Pakosz może dowodzić dywizją, jeżeli mu zdrowie na to pozwoli. /-/ gen.Narbut-Łuczyński. /9.XI.1937/. Opinię wyrażoną w meldunku moim L.dz.86/Insp.Tj. z dn.13.X.br./jak wyżej/ uzupełniam po dodatkowej obserwacji następująco: Organizacja ćwiczeń nie uporządkowana myślowo. Metoda prowadzenia na szczeblu wyższym nieodpowiednia, krępująca myśl, lub też z góry sugerująca decyzje. Ponadto wykazuje płk.Pakosz znaczne braki w wyszkoleniu osobistym taktycznym zwłaszcza w współdziałaniu broni. Wymagać będzie przeto pod tym względem-do czasu usunięcia tych braków-intensywniejszej kontroli inspekcyjnej, weryfikującej niektóre mylne poglądy i usuwającej braki, oraz wydajnej pomocy ze strony dcy p.d. i sztabu dyw. /-/ gen.Narbut-Łuczyński.	
11.	Płk.dypl. 12.	Dysp. II Wicemin.	Dzwonkowski Zygmunt inż.	/20.IX.1930./ Potwierdzam opinię swoją za rok 1929. Nakreśloną poprzednio sylwetkę uzupełniam o tyle, że wydaje mi się, iż w pułkowniku Dzwonkowskim pewien nadmiar elementu analizy przytłumia nieco zdolność decyzji. Na ogół jest to typ raczej "uczonego" aniżeli "bojowego" oficera. /-/ gen.Sosnkowski.	
12.	Płk. 13.	Dca 21 d.p.	Kustroń Józef I. Rudolf	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Niezupełnie zdecydowanie, jednak postanowił nakazać oddziałom, zamknawszy się w osiedlach i lasach, przepuścić walec pancernej dywizji możliwie go niszcząc i zorganizował celowo niszczenie przy pomocy środków przeciwpanc., art.i sap.-Na ogół taktycznie dobry. Nie zawsze zdecydowany. /-/ gen.Berbecki. /Podróż.hist.-takt.19-21.V.37.-dca korp., dca d.p./ Naogół decyzja ostrożna i powolna. Wnioskowanie logiczne i zdrowe. /-/ gen.Berbecki. Charakter: wyrobiony, czynny i przedsiębiorczy. Przydatność służbowa: bardzo dobry dowódca dywizji. Trochę zbyt dużo teoretyzujący. Wartości taktyczne: inne formy walki rozumie gruntownie. Walki spotkaniowej jeszcze nie opanował. Dalsze użycie: na obecnym stanowisku wyrabia się. /-/ gen.Berbecki.	

Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
13. Płk.dypl. 14.	Pom.Dcy OK.VII.	Wolikowski Romuald	/15.X.1936/ Charakter prawy; poważny, opanowany, spokojny dowódca; nie zdradza nerwu, ale za to dobre przygotowanie, wiedzę i znajomość regulaminów posiada w wysokim stopniu; wartości taktycznych w wyższym stopniu dotychczas nie ujawnił, ale zapowiada się bardzo dobrze, wyraźnie poszukuje już śmielszych i indywidualnych decyzji oraz myśli przewodnich z polotem; przydatność służbowa na obecnym stanowisku bez zastrzeżeń, jest bardzo dobrym pomocnikiem i zastępcą dowódcy dywizji zarówno pod względem wyszkoleniowym jak i wychowawczym; już w roku ubiegłym oceniłem go jako kandydata na stanowisko dowódcy dywizji, ocenę tą mogę w tym roku podtrzymać z całą sumiennością. /-/ gen.Kwaśniewski.	
14. Płk. 15.	Dca p.d. 21 d.p.	Wir-Konas Aloizy	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Natarcie organizował poprawnie. Zmiana sytuacji nie zaskoczyła go. Powziął słuszną decyzję. Na ogół taktycznie zupełnie dobry. Wyrobił się. /-/ gen.Berbecki. /Podróż hist.-takt.19-21.V.37.-dca korp., dca bryg/ Pracował energicznie i na ogół logicznie. Widać znaczne postępy w kierunku uporządkowania wiedzy i opanowania nerwów. /-/ gen.Berbecki. Nadaje się na dowódcę dywizji. Znacznie się poprawił: pogłębił wiadomości taktyczne. Wyrobił się wojskowo i towarzysko. /-/ gen.Berbecki. Charakter: energiczny i przedsiębiorczy. Lojalny tylko wobec mocnego dowódcy. Przydatność służbowa: bardzo dobrze pracuje na swym stanowisku. Wartości taktyczne: utalentowany, z dużym doświadczeniem bojowym. Wyrobił się taktycznie bardzo. Dalsze użycie: nadaje się na dowódcę dywizji. /-/ gen.Berbecki.	
15. Płk. 16.	Dysp.Dcy OK.V.	Witorzeniec Roman	/6.XI.1934./ Umysł rozumujący jasno i trzeźwo, dużo praktyczności i realizmu. W bitwie napewno twardy i uparty, ale równocześnie ogromnie powolny. Z tego powodu nie potrafi i w swym otoczeniu wywołać rzutkości i ruchu. Przeciętny. /-/ gen.Rydz-Smigły.	
16. Płk. 17.	Dca obr. plotn.OK. Nr.IX.	Trojanowski Jerzy Roman dr	/14.XI.1935./ Uparty, przykry dla otoczenia, drewniana piła, bez polotu. Wyszkolony dostatecznie, szkoli szablonowo. Ma dużo energii. Służbista. Wydaje mi się, że lepiej nadawałby się na dca PD., gdzie pracowałby stale pod rozkazami DP. Przy pracy samodzielnej - właściwości charakteru spaczają wyniki pracy. Oficer o dobrej przeszłości wojennej - może na wojnie oddać dobre usługi. Dlatego proponuję wypróbowanie go na stanowiskach PD. /-/ gen.Piskor.	
17. Płk.dypl. 18.	Szef Dep. Uzup.	Smykał Florian Józef	/30.XI.1929./ Skłonny do schematyzowania, umysł przeciętny. Energia mała, pocziwy i ślamazarny, pełen dobrych chęci ale chwiejny, nie opanowuje otoczenia. Decyzja niepewna - jako dowódca przeciętny. /-/ gen.Rydz-Smigły.	
18. Płk. 19.	Kmdt. m.Lublin	Czapliński Emil Wojciech	/XII.1928./ Charakter spokojny, -przygotowanie taktyczne dobre. Jako dca pułku przy pierwszym spostrzeżeniu wydaje się za słabym w stosunku do swoich oficerów - gdyż oficerowie za dużo rezonują niepotrzebnie. Jeden z poruczników na zwrócone mu przezemnie uwagi replikował, robiąc to więcej jak widać z przyzwyczajenia, gdyż Insp.Armi w tych wypadkach miał niezaprzeczalną słuszość. Poza tym wojskowo i towarzysko stoi na należytych poziomach wymaganych dla dcy pułku. O żołnierza b.dbały i lubi jego. /-/ gen.Osiński.	
19. Płk. 20.	Dca p.d. 16 d.p.	Oziewicz Ignacy	/10.X.1936/. Dywizję opanowuje. Duże doświadczenie, jasna myśl i zdecydowany charakter czynią zeń dobrego dca p.d., który może dowodzić dywizją tak w czasie pokoju jak i na wojnie. /-/ gen.Bortnowski. /Gra woj.1937r./ Jak w r.z. /-/ gen.Bortnowski. /16.X.1937./ Opinii zeszłorocznej nie zmieniam. Jako dca p.d. odpowiada na swym stanowisku. Nadaje się na dca dywizji. /-/ gen.Bortnowski.	

Stopień Lp. Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
20. Płk. 21.	Dca p.d. 30 d.p.	Kalabiński Stanisław	/20.XII.1937./ Potwierdzam opinię swoją za rok ubiegły, dodając do niej następujący komentarz: Na wojnie dywizją może dowodzić napewno. Podczas pokoju miałby, jako dowódca dywizji trudności związane z niewielkimi zdolnościami wychowawczymi, brakiem talentów pod względem prowadzenia korpusu oficerskiego. /-/ gen. Sosnkowski.	
21. Płk. 22.	Dca 25 dp.	Alter Franciszek Ksawery	/15.X.1937./ Oficer inteligentny, dyscyplinowany z dużym doświadczeniem bojowym. Zawsze spokojny, zrównoważony, umie zorganizować pracę w dywizji-podniósł wykształcenie. Robi postępy w dowodzeniu. Organizator i administrator b. dobry. Jako wychowawca wzorowy-sprawiedliwy, życzliwy dla swoich podkomendnych i przez nich lubiany. Oceniam go jako bardzo dobrego dowódcę wielkiej jednostki. Fizycznie b. wytrzymały. /-/ gen. Rómmel.	
22. Płk. 23.	Dca p.d. 5 d.p.	Bittner Ludwik	/15.X.1937./ Lojalny i karny podwładny. Bardzo pracowity i dużo umiejący wyższy oficer. Stale pracuje nad sobą i stara się uzupełniać i pogłębiać swe wykształcenie zawodowe. Doświadczony wyszkoleniowiec-osiąga w tym zakresie sporo dodatnich wyników. Natomiast brak mu zdolności taktycznych i operacyjnych. Umysłowość bardzo schematyczna i szablonowa. Dowódcą dywizji byłby bardzo przeciętnym, sądzę jednak, że lepszym od kilku byłych i paru obecnych dywizjonerów, których znam. Jako pomocnik dcy OK., a nawet dowódca OK, a w czasie wojny dowódca etapów, powinien być zupełnie dobrym. Sądzę, że lepiej byłoby użyć go w tym zakresie i dać mu tam możliwość uzyskania stopnia generała, na który zasłużył swą rzetelną i uczciwą pracą żołnierską zarówno w czasie wojny jak i pokoju. /-/ gen. Fabrycy.	
23. Płk. 24.	Zca Przew. O.T.O.	Rybicki Kazimierz	/18.IX.1930./ Dowódca 49 pp.-płk. Rybicki Kazimierz został przeniesiony na wiosnę 1930r. do O.T.O.-Ponieważ poznałem tego oficera podczas moich inspekcji, melduję Panu Marszałkowi swoją o nim opinię. Jest to oficer, który ma swoje zdanie i wysoko rozwiniętą etykę żołnierza; w razie wojny jego oddział będzie się bił, a na pułkowniku Rybickim można zawsze polegać. Jest bez fałszu, lepszym będzie na wojnie, niż był teraz, gdzie jest może nieco zniechęcony długim dowodzeniem pułku /10 lat/. Oficer energiczny, o szybkiej decyzji, który konsekwentnie i nawet uparcie ją przeprowadza. Lojalny i moralnie bez zarzutu. Wobec tego uważam go za bardzo dobrego oficera, który może dowodzić dywizją piechoty. Podczas ubiegłej wojny, dywizja Lit.-Białoruska dużo zawdzięcza płk. Rybickiemu, który był zawsze pierwszy w ogniu. Pozostawienie go nadal w Kołomyży było niemożliwym z powodu stosunków, które się tam wytworzyły bez winy płk. Rybickiego. Reasumując wyżej meldowane, proszę Pana Marszałka, przy najbliższej sposobności przenieść płk. Rybickiego do linii, jako oficera, który na to całkowicie zasługuje. /-/ gen. Rómmel.	
24. Płk.dypl. 25.	Dca 29 pp.	Okulicz-Kozaryn Jarosław	/11.X.1937./ Dowodzi już przeszło 10 lat tym pułkiem,-inny by się już zniechęcił tą jednostajną pracą-Płk. Okulicz jednak pracuje z dużą ambicją i ma pułk w porządku. Wywiera bardzo dodatni wpływ na korpus oficerski. Jest to prostolinijszy żołnierz, dyscyplinowany, nadzwyczaj lojalny, zawsze pogodny. Jest to dowódca, którego się wyznacza zawsze na jakieś trudne ćwiczenie, gdzie nie wiadomo czy uda się ono-czy też nie. A jednak płk. Okulicz zawsze dowodził spokojnie, był konsekwentny, z uporem trzymał się swojej decyzji. Jest to średni dowódca pułku, który nie robi niespodzianki-bardzo dobry wykonawca. Uważam, że jest to dowódca, który nie jest "orłem" lecz potrafi sobie dać radę w każdej sytuacji. Będzie lepszym na piechocie dyw., na które to stanowisko uważam go zupełnie przygotowanego. Fizycznie wytrzymały, nie lubi jeździć konno. /-/ gen. Rómmel.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
25.	Płk. 26.	Dca Obr. Plot. OK.VII.	Kohutnicki Romuald	/1.XI.1936./ Potwierdzam opinię 1933 i 1934. Jako dca bryg. KOP. - ruchliwy, przebywa w terenie; wnosi dużo zdrowego sensu i energii w pracy. /-/- gen. Piskor.	
26.	Płk.dypl. 26.	Dca 17 d.p.	Kamski-Milan Maksymilian	/15.X.1937./ B. ambitny i pracowity. Taktycznie teoria dobra, w praktyce brak doświadczenia. Nastawienia pracy w dywizji dość dobre wyszkoleniowo. Nerwowi, wymagają- cy, bez bliższego współzycia i wpływu na podkomend. /-/- gen. Szylling.	
27.	Płk.dypl. 28.	Szef Dep. Dow. Og.	Wartha Witold	/Podróż takt. - 1931r./ Wysoce sumienny i pracowity oficer dypl. Poglądy taktyczne zdrowe i logiczne. Wysoka lojalność służ- bowa. /-/- gen. Berbecki.	
28.	Płk. 29.	Dca Górnośl. Br. Obr. Nar.	Własak Antoni	/Gra woj. w Krakowie-22-25.III.37.- dca p.p./ Człowiek pod względem taktycznym skończony, dalsze- go postępu spodziewać się nie można. Brak energii mózgowej. /-/- gen. Berbecki.	
29.	Płk. 30.	Dysp Dcy OK.VI.	Gigiel-Melechowicz Józef	/17.XI.1936./ Bardzo dobry w terenie i z wojskiem. Na mapie wycho- dzi gorzej. Wychowawca słaby. Upija się-wysłany przez dcę OK. do lecznicy na 3 miesiące. Typ dobre- go bojowego dcy, z którym niewiadomo co zrobić w czasie pokoju. /-/- gen. Fabrycy.	
30.	Płk.dypl. 31.	Dca 29 d.p.	Piekarski Wacław	/15.X.1937./ Mniej wpływał na wyszkolenie, a więcej nacisku poło- żył na stronę taktycznego wyrobienia. Wystąpiła dys- proporcja w stosunku do wartości istotnych, dająca dużą rozbieżność wyszkolenia pułków. Jako dowódca zbyt powierzchowny w ocenie warunków i jakości pracy. Inteligencja i doświadczenie b. duże, pozwo- lą na wyrównanie braków w przyszłym roku. Dobrze opanowuje wysiłek wojsk i umiejętnie rozkazuje zada- nia. Pewne trudności obserwuję w organizacji współ- pracy broni. Typ człowieka uspołecznionego. Jako dca dywizji odpowiada na swoim stanowisku dobrze. /-/- gen. Norwid-Neugebauer.	
31.	Płk.dypl. 32.	Dca 4 d.p.	Bołtuć Mikołaj	/Gra woj. 1937r./ Po jednym ćwiczeniu ograniczam się do stwierdzenia, że dowodził dobrze. /-/- gen. Bortnowski. /18.X.1937r./ Po zaledwie półrocznej obserwacji mogę już stanow- czo stwierdzić, że płk. Bołtuć jest tak w polu jako dca, jak w wyszkoleniu i wreszcie jako wychowawca pierwszorzędnym dcą dywizji. /-/- gen. Bortnowski.	
32.	Płk. 33.	Dca Obr. Plot. OK.I.	Marszałek Maksymilian	/Gra woj. 25-28.X.1937.-dca opl. Warszawa./ Ocena położenia za mało sprecyzowana. Myśl prze- wodnia działania na ogół słuszną. Użycie środków nie zawsze celowe i uzasadnione /balony zaporowe źle użyte, mostów broni zbyt małą ilością 40 mm. działek/. Dokładność w pracy i przejęcie się nową dziedziną. /-/- gen. Zając.	
33.	Płk.dypl. 34.	Dca 15 d.p.	Przyjałkowski Zdzisław	/20.X.1937r./ Ze względu na krótki okres inspekcji w roku 1937, definitywnej opinii wydać nie mogę. Z jednego ćwi- czenia prowadzonego przez płk. Przyjałkowskiego odniosłem potwierdzenie dawnego zdania, że jest to oficer rozumny i stanowczy, odpowiadający na obec- nym stanowisku. /-/- gen. Kutrzeba.	
34.	Płk.dypl. 35.	Dca 20 d.p.	Lawicz Wilhelm	/Gra woj. -marzec 1936r./ Wykazał niezwykłą solidność i charakter w pracy na stanowisku dcy większej jednostki. Obliczenia w cza- sie mogą służyć na wzór i dają podwładnym pełną możność wykonania. /-/- gen. Orlicz-Dreszer.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
35.	Płk. 36.	Kmdt.m. Przemyśl	Sokół-Szahin Mieczysław	/31.X.1934r./ Potwierdzam opinie 1931 i 1933 jako podstawowe. Płk.Szahin ma dużo sprytu życiowego, jest obrotny i ruchliwy na odcinku gospodarczym. Natomiast taktycznie słaby, brak decyzji ugruntowanej, chce dogodzić dowódcy przełożonemu, charakter niepewny. Dla dowodzenia wojennego raczej nieprzydatny; może być wykorzystany w służbie poborowej lub administracyjnej-b.dobrze.Ogólnie-jako dowódca pułku-przeciętny, a nawet <u>na odcinku taktycznym słaby i dlatego zastąpienie go w dowodzeniu zwłaszcza w pułku Baranowickim-uważam za b.wskazane.</u> /-/ gen.Piskor.	
36.	Płk.dypl. 37.	Dca 23 d.p.	Sadowski Jan III.	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca korp./ Twardy i uporczywy w utrzymaniu się raz powziętego zamiaru.Z dużym trudem daje się nakłonić do zmiany kierunku działania.Oficer z dużym talentem taktycznym. /-/ gen.Berbecki. /Podróż hist.-takt.19-21.V.37.-dca korp., dca dp./ Już przestał wierzyć w długie rozkazy i powoli wyzbył się ślepego naśladownictwa franc.wzorów. Podniosło to wysoko wartość b.utalentowanego dowódcy. /-/ gen.Berbecki. Charakter:wysoce sumienny, pracowity i czynny.Przydatność służbowa:z całym zapalem oddany swej trudnej i wielostronnej pracy.Wartości taktyczne:zrobił jeszcze dalsze postępy.Uwolnił się od hypnozy doktryny francuskiej.Wybitny talent.Dalsze użycie:na obecnym stanowisku jeszcze niezbędny. /-/ gen.Berbecki.	
37.	Płk.dypl. 38.	Dca Obr. Plot.OK.X.	Bardel Euzebiusz Walerian Maciej dr	/9.X.1937/. Na obecnym stanowisku zupełnie bez wartości.Poglądy taktyczne zdradzają wybitną naiwność.Zupełny brak zdolności organizowania wyszkolenia.Ponieważ ze względu na wysoki stopień wojskowy nadrobienie tych braków jest niemożliwe,dalsze wykorzystanie możliwe tylko w dziedzinie administracyjnej. /-/ gen.Bukacki-Burhardt. /6.X.1937/. Taktycznie słaby.Zupełny brak doświadczenia w pracy liniowej.Brak cech charakteru dowódcy,miękki, nierówny.W służbie liniowej bez wartości.Niedostateczny. /-/ gen.Bukacki-Burhardt.	
38.	Płk.dypl. 39.	Dep.Uzup. Ofic.do spr. insp.PKU.	Borzęcki Roman	/24.XI.1931./ Pracuje,przy wydajnej pomocy zastępcy dowódcy pułku,i nadal nad wyszkoleniem pułku.Administracyjnie postawił pułk na bardzo wysokim poziomie.W dowodzeniu taktycznym ma dobre wyczucie sytuacji,po biera trafne decyzje,jest jednakowoż za mało energiczny i konsekwentny w ich przeprowadzeniu,co się ujawnia już w rozkazach.W czasie tegorocznych ćwiczeń dywizyjnych wykazał jako rozjemcę główny mniej inicjatywy.Stosunek między nim a dowódcą dywizji trochę się uregulował,mam jednak wrażenie że pewna niechęć ze strony dowódcy dywizji jeszcze istnieje.Bardzo dobry oficer dyplomowany i dobry dowódca pułku;będzie prawdopodobnie o wiele lepszy w służbie sztabowej. /-/ gen.Dzierżanowski.	
39.	Płk.dypl. 40.	Dca 16 d.p.	Switalski Stanisław Jan Ferdynand	/Gra kwat.w DOK.VII.od 17-19.II.36.-kwat.armii/ Wykazał zdolności w przemyśleniu i przekalkulowaniu założenia.Stworzył warunki tak przewidujące, iż przez zapasy i zapotrzebowania pokrył ewentualności ruchu w grze.Reakcja na manewr dobra,w wykonaniu istniały trudności. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
40.	Płk.dypl. 41.	Dca p.d. 28 d.p.	Brzechwa-Ajdukiewicz Adam	/9.X.1937./ Wykształcenie i poziom kulturalny b.dobre.Umysł bardziej kompilacyjny o małej inwencji .Fizycznie silny i odporny.Wyrobie dcy b.dobre.Charakter równy i spokojny.Skupiony w sobie.Taktycznie przeciętne decyzje,lecz wykonywane z wolą i energią.Na zajmowanym stanowisku wykazał pracę dobrą.Nie ujawnił twórczych pierwiastków w pracy nad sobą.Może być dca dywizji. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
41.	Płk.dypl. 42.	Dca p.d. 26 d.p.	Hulewicz Bohdan Juliusz	/15.X.1937./ Dosyć duże wiadomości, lecz brak doświadczenia w dowodzeniu i prowadzeniu wyszkolenia. Flegmatyczny, powolny. W dowodzeniu chwiejny. /-/ gen. Szylling.	
42.	Płk.dypl. 43	Dca 13 d.p.	Cwiertniak Józef Stefan	/Gra woj. w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Ostrożnie i logicznie wnioskował. Zbyt sugestio- nuje się powierzchowną zmianą sytuacji, bez sta- rania się głębiej przeniknąć sens wydarzeń. /-/ gen. Berbecki. /15.X.1937./ Charakter dość trudny do rozpoznania; wydaje mi się prawy i mocny; usposobienie pogodne; ambitny, wybitnie zdolny i inteligentny, posiada duży za- sób wiedzy wojskowej, pracuje stale nad sobą. Wy- chowawczo jeszcze nie znam. Taktycznie bardzo do- bry. Dowodził w ćwiczeniu apl. w terenie dywizją - bardzo zręcznie, analizował trafnie, wyczerpująco, myśl przewodnia jasna i celowa; nie zawahał się zmienić zasadniczo koncepcję powziętą poprzednio na mapie-po rozpoznaniu terenu, co piszę mu na plus. Wybitny kierownik wyszkolenia. Na stanowis- ku dcy piechoty dyw. bardzo dobry, niewątpliwie bę- dzie bardzo dobrym dowódcą dywizji. Ogólnie-bardzo dobry oficer dyplomowany i dowódca. /-/ gen. Kwaśniewski.	
43.	Płk.dypl. 44.	Zca Dcy OK.VIII.	Myszkowski Aleksander Zygmunt	/6.X.1937./ Inteligencja błyskotliwa, ale powierzchowna. Umysł zupełnie chaotyczny, nie umie w pracy odróżnić szczegółów ważnych od błażych. Obok świetnych rozwiązań czy doskonale przemyślanych ćwiczeń, znajdują się decyzje i rozwiązania wprost bezwar- tościowe. Wytrzymałość fizyczna b. duża. Ambicja osobista wprost chorobliwie rozwinięta. Jako dca dyw. dostateczny. Nie można nigdy być pewnym jego decyzji. Pracowitość ogromna; duża część włożonej energii marnuje się nieproduktywnie wobec nie- konsekwentnej pracy i zajmowania się ciągle no- wymi drobiazgami. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	
44.	Płk. 45.	Dca p.d. 2 d.p.	Dojan-Surówka Edward Jan	/19.X.1937./ W pracy wyszkoleniowej nad piechotą dywizji uzys- kał bardzo dobre wyniki; włożył w to dużo serca, umiał zachęcić do pracy i zorganizować ją. Dobrze egzekwował swoje wytyczne i rozkazy swego dowód- cy dywizji, wykazując wzorową lojalność, najlepszą wolę i dużo więcej umiejętności niż w roku zesz- łym. Jako dowódca pod względem charakteru i wyczu- cia taktycznego bez zarzutu. Pogłębił również swo- ją wiedzę. Jeszcze jednak nie dość sprawnie orga- nizuje techniczną stronę swej pracy. Kierując cwi- czeniami w swojej osobistej pracy zupełnie dobry, za mało wykorzystuje jednak sztab. Ogólnie: duża ideowość w podejściu do służby, prawy żołnierski charakter, w pracy nie oszczędza się. Poziom wie- dzy zupełnie odpowiadający jego stanowisku, służ- bowemu i wystarczający dla dowódcy dywizji. Tech- nika pracy poprawiła się znacznie w stosunku do obserwowanej przezemnie w zeszłym roku. Jest bar- dzo dobrym dowódcą piechoty dywizyjnej, powinien odpowiedzieć zupełnie dobrze jako dowódca dywizji; przypuszczam, że użycie go poza linią byłoby mar- nowaniem jego możliwości. /-/ gen. Tokarzewski-Karaszewicz.	
45.	Płk.dypl. 47.	Dca 8 d.p.	Furgalski Teodor Wiktor	/15.X.1937./ Żywy, inteligentny i spostrzegawczy oficer. Wie- dza i doświadczenie w pracy b. dobre. Trochę ocięża- ły. Posiada bardzo dobre zrozumienie ludzi i umie ideowo wychowywać. Robi wrażenie łatwownego i skłonnego do pobłażania. Instruktor dobry. Taktycz- ne decyzje i wola-dobre. Niema w nich lekkości i siły, gdyż robią wrażenie usilnie wypracowanych. Może objąć dow. W.J. i to napewno bardzo dodat- nio wpłynie na wydajność pracy. Wartość osiągnię- tych wyników oceniam jako wyżej niż dobre. /-/ gen. Norwid-Neugebauer.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
46.	Płk. 48.	Dca Pomorsk. Bryg.Obr. Narod.	Mazurkiewicz Tomasz	/14.X.1936./ Charakter b.prawy, b.dobry wychowawca. Bardzo do- bra lojalność służbowa. Taktycznie dobry. Ze wzglę- du na starszeństwo pozostawanie na obecnym sta- nowisku jest dla niego przykre. Najlepszy byłby na dce brygady KOP /zamiłowany gospodarz i spo- łecznik/. /-/ gen.Bukacki-Burhardt.	
47.	Płk. 49.	Dca p.d. 6 d.p.	Misiąg Ignacy	/10.XI.1932./ Dowodzi tym pułkiem od początku jego istnienia. Wykazuje dużą rutynę w kierownictwie wyszkolenia. Jest wybitnym metodystą, zarówno w wyszkoleniu, jak i w wychowaniu żołnierza. Posiada wybitne zdolności taktyczne, dowodzi łatwo, zręcznie, śmia- ło i szybko. Z wielkim zadowoleniem obserwowałem go podczas koncentracji letniej dywizji i cwi- czenia międzydywizyjnego w roli kierownika cwi- czeń i dowodzącego pułkiem. Nadaje się doskonale na dce piechoty dyw. i dce dywizji. Ogólnie - wy- bitny. /-/ gen.Kwaśniewski.	
48.	Płk. 50.	Dca p.d. 13 d.p.	Werobej Józef	/6.X.1937./ Zupełnie się nie zgadzam z opinią dcy dyw., którą uważam za wywołaną przez zatargi osobiste. Płk. Werobej będzie napewno lepszym dca dyw., niż nim jest płk. Myszkowski. Charakter twardy, nieustępli- wy, zdrowy rozsądek przy średniej inteligencji. Dużo pracuje nad sobą. Decyzja szybka i pewna, trafna. Nadaje się na dce dywizji. /-/ gen.Bukacki-Burhardt.	
49.	Płk. 51.	Kmdt. C.W.Piech.	Turkowski Marian	/3.X.1937./ Jako Komendant Centrum pracuje dość dobrze. W za- daniach swych zorientował się całkowicie. W za- znajamianiu się z nowoczesną techniką zrobił du- że postępy. Niestety, z powodu przewlekłej choroby wymknął mi się z pod obserwacji taktycznej. /-/ gen.Fabrycy.	
50.	Płk. 52.	Dca Obr. Plot.OK.X.	Grzędziński January Konstanty inż.	/15.X.1936./ Charakter: poważny, starszy pan. Ambicja przesadna, która nie pozwala mu normalnie pracować z powo- du wyimaginowanej krzywdy w awansie. Przydatność służbowa: korpus oficerski prowadzi dobrze. Poza tym pułkiem za mało się interesuje. Ogólnie sła- by dowódca pułku. Wartość taktyczna: brak zdecy- dowania, przy słabej znajomości zasad walki, skła- nia go do słuchania podszeptów doradców. Terenu nie rozumie zupełnie. Walki piechoty jak również współdziałania broni nie zna. Dalsze użycie: do służby administracyjnej lub P.W. /-/ gen.Knoll.	
51.	Płk.dypl. 53.	Dca p.d. 4 d.p.	Durski-Trzasko Zygmunt	/13.X.1937./ Nie mogę dać decydującej i pewnej opinii, gdyż z powodu krótkiego czasu w jakim go obserwuję nie wyrobiłem sobie ostatecznego zdania. Opinia moja o tym oficerze oparta jest raczej na wrażeniach i opiniach jego poprzednich przełożonych i może ulec zmianie po bliższym poznaniu. Robi na mnie wrażenie oficera inteligentnego i zdolnego, chcą- cego i umiejącego być miłym, tak dla swych przeło- żonych, jak i swych podwładnych. Nie wydaje mi się, by w ciężkich warunkach pracy wojennej był on zdolnym do wyraźnego narzucenia swej woli. Nada- je się raczej do pracy umysłowej niż do pracy dowodzenia-może być b.d.pomocnikiem dcy OK. /-/ gen.Bortnowski.	
52.	Płk. 54.	Kmdt.m. Warszawa	Machowicz Stanisław	/17.XI.1935./ Zgadzam się całkowicie z oceną Generała Piskora. Bezwarunkowo nie jest to dca ani na czas wojny ani na czas pokoju. /-/ gen.Fabrycy.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
53.	Płk.dypl. 55.	Szef szt. OK.VI.	Rudka Ludwik Mikołaj	/10.XI.1936./ Stary dca pułku-życie w pułku doskonale zorganizowane.Wszędzie znać jego rękę. <u>Pułk wyróżnia się w dywizji i jest jednym z najlepszych w korpusie pod względem zewnętrznej prezencji, dyscypliny i wyszkolenia.Wszędzie widać dużą staranność, aż do szczegółów;gospodarka prowadzona jest b.dobrze.</u> Osobiście płk.Rudka daje sobie radę z zagadnieniami taktycznymi w ramach w.j. <u>Decyzje jego są poprawne i logiczne.W wykonaniu nie ryzykuje i nie improwizuje, a stara się iść prosto po przeciętne i osobiste walory-b.duże.Płk.Rudka będzie dobrym dca p.d. zwłaszcza tam, gdzie dywizjoner obdarzony dużym temperamentem wymagać będzie solidnego wykonawcy.</u> /13.X.1937./ Bez zmian.	/-/ gen.Piskor. /-/ gen.Piskor.
54.	Płk.dypl. 56.	Dca Bryg. KOP. "Polesie"	Mysłowski Mieczysław	/20.XII.1937./ Pracowity i gorliwy w służbie.Ideowy.Zdolności ogólne duże,zawodowe przeciętne.Utalentowany administrator.Inteligentny, wymowny, zlekka blagierowaty, umie sprzedać więcej niż posiada.Przeczuloma ambicja osobista.Energiczny, lecz nerwowy.Charakter nieustalony.W stosunku do podwładnych nierówny, nadmiernie ostry, nie zawsze sprawiedliwy, nielubiany.W pracy taktycznej zdradza zbytne zamiłowanie do rozwiązań "genialnych".W dowodzeniu więcej dekoratywnych pozorów twardości żołnierskiej, aniżeli istotnych wartości żołnierskich. W brygadzie zauważyłem postępy o charakterze czysto porządkowym, gospodarczym, -natomiast pewien spadek w zakresie wyszkolenia i przygotowań do wojny. Może to nie być wyłącznie winą płk.Mysłowskiego, który przed koncentracją dowodził brygadą dopiero od siedmiu miesięcy. Płk.Mysłowski nie nadaje się na wyższe dowodzenie. Dzięki wrodzonej inteligencji, obyciu, wymowie, mógłby być wykorzystany do zadań ogólnych /dyplomacja wojskowa, administracja etc./ /-/ gen.Sosnkowski.	
55.	Płk.dypl. 57.	Szef III. Oddz. Szt.Gł.	Jaklicz Józef	/30.X.1931./ Wybitny dowódca pułku i pod każdym względem wybitny oficer, nadający się kolejno na wszystkie wyższe stanowiska zarówno w pracy liniowej jak sztabowej.Bardzo logiczny, posiada dużą zdolność treściwego i jasnego wykładu.Nadaje się doskonale do pracy wykładowej do Wyższej Szkoły Wojennej, w przyszłości także na jej komendanta.Dowodzi bardzo realnie i życiowo. /-/ gen.Bukacki-Burhardt.	
56.	Płk.dypl. 58.	Dca p.d. 25 d.p.	Kossecki Stefan	/11.X.1937./ Oficer o niespożytej energii i dużym doświadczeniu bojowym.Jako dowódca wykazał się bardzo dobrze na wszystkich ćwiczeniach, szczególnie w polu i na manewrach.Instruktor bardzo dobry-tylko nie zawsze liczy się z siłami podwładnych.Organizator i administrator bardzo dobry.Charakter twardy, stanowczy, dyscyplinowany i lojalny żołnierz.Wpływ na podwładnych posiada-tak samo i autorytet.Może dowodzić wielką jednostką-jest do tego zupełnie przygotowany.Fizycznie i nerwowo bardzo wytrzymały. Chociaż bez ręki-jeździ konno dobrze. /-/ gen.Römmel.	
57.	Płk.dypl. 59.	Dca p.d. 9 d.p.	Endel-Ragis Leopold Marcin	/9.XI.1937./ Za ostatni rok nie stwierdziłem postępu. W pracy powolny, rozumowanie proste, bez polotu.Decyzja ostrożna.Ogólnie solidny oficer, znający swą służbę. Zajęciami dla sztab.oficerów kieruje szematycznie, nudnie, bez wyrazu. Poza tym opinia z r. 1936. /-/ gen.Piskor.	
58.	Płk. 60.	Dca Bryg. KOP. "Grodno"	Biestek Stefan Leon	/12.X.1937./ Płk.Biestek pracuje bardzo dobrze.Taktycznie wymaga jeszcze pogłębienia na szczeblu brygady i działań osłonowych, autorytet ma duży, metody wychowawcze dobre, działa na ambicję, ma jednak w razie potrzeby twardą rękę. /-/ gen.Kleeberg.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
59.	Płk.dypl. 61.	Pom.Dcy OK.II.	Tarczyński-Alf Tadeusz Władysław	/9.X.1937./ Brak ambicji pracy i większego zainteresowania na obecnym stanowisku /w dziedzinie dowodzenia, wychowania i wyszkolenia/. Brak doświadczenia, wiadomości zdobywa powierzchownie i nie potrafi ich zastosować praktycznie do koncepcyj, które są czasami trafne. W roku ubiegłym kilka razy chorował. Inteligentny, łatwość wysławiania się i pisanie-może być bardzo pożyteczny na stanowisku, które odpowiadałoby jego zamiłowaniu. Obecnie pracuje pod przymusem osobistym i z góry. /-/- gen.Szylling. /15.X.1937./ Nie zdradza zainteresowania do pracy w linii. Brak cech dowódczych. Zdolny, inteligentny, może być wykorzystany w innej pracy. /-/- gen.Szylling.	
60.	Płk.dypl. 62.	Dca p.d. 12 d.p.	Mozdyniewicz Mieczysław Stan.	/26.X.1937./ W zeszłorocznej opinii przeceniłem jego zdolności. Po bliższym przyjrzeniu się kwalifikuję go jako taktycznie średnio zdolnego pułkownika. Powierzone mu prace taktyczne wykonał dość zadawalniająco, ale bez szerszej myśli taktycznej. Energia i charakter dowódcy. Wyszkołenie-wiec dobry. Dużo umie. Jest dobrym dca p.d. i zapewne w przyszłości da sobie radę z dywizją, ale do pracy operacyjnej prawdopodobnie mało się będzie nadawał. /-/- gen.Fabrycy.	
61.	Płk.dypl. 63.	I dca p.d. 19 d.p.	Krzyżanowski Bolesław Maria	/1937./ Indywidualność b.wybitna, inteligencja b.wysoka i wszechstronna, bardzo szybko orientujący się i jasno ujmujący swe myśli. W postępowaniu taktowny, spokojny. Zdolności wojskowe wybitne, szczególnie w zakresie operacyjnych działań. Posiada szczególne zdolności w jasnym i logicznym analizowaniu i wnioskowaniu. Wysokie zdolności wykładu i uzasadnienia. Wszystkie zagadnienia operacyjne Inspektora Armii Wilno przepracował i jasno ujął do wytycznych dla działań na czas wojny. Prace te wykonał w stopniu b. dobrym. Dużo pracuje i pogłębia swą wiedzę wojskową. Przydatność wojskowa jest b. duża, zarówno w szkolnictwie wyższym, jak i w wyższym dowodzeniu. Na czas wojny może być wyższym dca lub szefem sztabu armii. Uzasadnienie opinii wyróżniającej: na zasadzie wieloletniej pracy w Inspektoracie Armii Wilno. /-/- gen.Dąb-Biernacki.	
62.	Płk. 64.	Dca p.d. 22 d.p.	Grot Leon	/15.X.1937./ Poznałem dopiero w końcowym okresie koncentracji letniej. Charakteru jeszcze nie poznałem. Zrobił na mnie wrażenie dość powolnie myślącego i jeszcze powolniej działającego, ale poważnego człowieka o głębokiej inteligencji i poważnym zasobie wiedzy ogólnej i wojskowej; nie rozpoznałem w nim jednak-jak dotąd-"ikry" wojskowej. Wartości wychowawczej jeszcze nie stwierdziłem. Taktycznie-obszernie obserwowałem go dowodzącego piechotą dywizyjną /4 baony, 2 dyony art./ w zadaniu trudnym, ale bardzo wdzięcznym; wykazał dużo dobrej woli, ale mało zrozumienia dla wykonania zadania do ostatka, zapatrzył się nad miarę w pierwszą fazę boju spotkaniowego, nie ocenił należycie warunków terenu i możliwości działania noeprzyjaciela i działania własnego w końcowym wycinku terenu i w końcowej fazie wykonania zadania - do ostatka; przy omawianiu ćwiczenia analizował elementy swojej myśli przewodniej i decyzji w sposób wymowny i uporządkowany, ale raczej szablonowy niż indywidualny. Jak dotąd nie dopatrzyłem się w nim dobrego zadatku na wyższego dowódcę pod względem taktycznym. Przydatności służbowej na zajmowanym obecnie stanowisku nie umiem jeszcze ocenić, gdyż nie widziałem go jeszcze jako kierownika wyszkolenia piechoty przy pracy; co do użycia na wyższym stanowisku miałbym natomiast już dzisiaj poważne zastrzeżenia. /-/- gen.Kwaśniewski.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
63.	Płk.dypl. 65.	Szef Wojsk. Inst.Geogr.	Zieleniewski Tadeusz	/10.XI.1935./ Oficer o rozległych wartościach osobistych, wychowawczych i szkoleniowych. Taktyczne koncepcje indywidualne i w wykonaniu proste. Podejmując decyzję ulega wpływowi przepracowanych myśli, dającej autosugestię możliwości. Łatwość stylu i ujmowania myśli. Siła woli i poczucie odpowiedzialności b.dobre. Ujmowanie zagadnień służby i państwa predestynują tego dowódcę do pracy w wyższych sztabach lub na wyższego dce. Powinien jednak dłuższy czas dowodzić, gdyż kilkoletni pobyt poza linią wywarł wpływ i na studia, które stały się jednostronne i na wprawę dowodzenia , w czym miał początkowo trudności. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
64.	Płk.dypl. 66.	Szef Biura Przem.Woj.	Czuruk Otton inż.	/8.XI.1929./ Inteligentny, sprytny i zdolny oficer. Ideowo wyrobiony. Charakter spokojny, lecz bezwzględny. Odosabia się w życiu i towarzyskie obcowanie z kolegami sprowadza do zamkniętego wybranego koła. Jaskrawo podkreśla swą legionową przeszłość, czem zamiast sprzyjać harmonijnemu urobieniu ogółu oficerów powoduje różnicowanie. Jako wychowawca i instruktor stanowi surowy materiał i musi nabyć więcej praktyki. Taktycznie dobry. Poczucie odpowiedzialności dobre. Oficer przeciętny i ma słabych dców baonów. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
65.	Płk. 67.	Dca Obr. Plot.OK.V.	Ocetkiewicz Marian Józef	/30.XI.1936./ W stosunku do oficerów mało taktowny, łatwo przesadza w swych uwagach, wybuchają też często scysje. Taktycznie bez większej wartości. Obojętność b.duża jak również i sumienność pracy. Opinii całkowitej wydać nie mogę, gdyż prace dcy bryg. nie wchodzą w zakres mej inspekcji. /-/ gen.Dąb-Biernacki.	
66.	Płk. 68.	Dca p.d. 15 d.p.	Skroczyński Albin	/Gra woj.-1937r./ Zeszłoroczna moja opinia i związany z nią stosunek do płk.Skroczyńskiego spowodowały zasadniczą zmianę w sposobie pracy tego oficera. W r.b.płk.Skroczyński dowodził bardzo dobrze, pracował szczerze, z zapałem i umiejętnością. Zupełnie dobry jako dca dywizji. /-/ gen.Bortnowski. /27.X.1937./ Zeszłoroczną opinię podtrzymuję w całej pełni. Zaznaczam, że płk.Skroczyński bardzo się wyrobił, a wobec częstych nieobecności gen.Chmurowicza poprawnie dowodził dywizją prawie przez 2 lata. /-/ gen.Bortnowski. /20.X.1937./ Skromny, cichy, pracujący bez rozgłosu. Bardzo dobry znawca piechoty, zdolny instruktor. Inteligencja średnia, pomysły taktyczne rozsądne. Dobry dowódca w związkach średnich przy ściśle określonym zadaniu. Do dowodzenia dywizją jeszcze nie przygotowany. /-/ gen.Kutrzeba.	
67.	Płk.dypl. 69.	Szef Szt. DOK.VIII.	Chłusewicz Benedykt	/9.X.1937./ Taktycznie dobry, jeśli ma dużo czasu na decyzję-zasadniczą wadą jest powolność decyzji , ma jednak dużo zalet charakteru dowódcy. Obecnie bezsprzecznie znudzony dowodzeniem pułkiem. Może być wykorzystany jako dca p.d., dowódca obszaru warownego, lub też w dowództwie OK.-Duże zdolności administracyjno-gospodarcze. /-/ gen.Bukacki-Burhardt. /6.X.1937./ Inteligentny. Na ogół znudzony długoletnim dowodzeniem pułkiem, pracuje mniej energicznie. Charakter flegmatyczny, decyzje powolne i ostrożne. Typ raczej administratora, niż dowódcy. Może być dca piechoty; na dce w.j. brak mu potrzebnych cech charakteru. /-/ gen.Bukacki-Burhardt.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
68.	Płk. 70.	Szef B.Pers. MSWojsk.	Chilewski Marian	/Gra woj.-marzec 1936.-dca zmot.d.p./ Pracował tylko w ostatnim dniu, jak zawsze umiejętnie i solidnie. Nie czuje się jeszcze dobrze na stanowisku dcy zmotoryzowanej w.j. /-/ gen.Orlicz-Dreszer.	
69.	Płk.dypl. 71.	II Pom.Dcy OK.I.	Parafiński Tadeusz Piotr	/25.IX.1931./. Zdolności pod względem administrac.i organizacyjnym duże.Dowódca bardzo dobry. Instruktor słabszy. Pułk miał w porządku.Dobry wychowawca oficerów. Ogólnie oficer bardzo dobry.Ogólna ocena:ponad przeciętny. /-/ gen.Rómmel.	
70.	Płk. 72.	II dca p.d. 23 d.p.	Klaczyński Wacław Michał	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Twardo i bardzo logicznie wykorzystał zadanie. Praca jego sztabu była wybitnie dokładna i przejrzysta.Taktycznie uporczywy, zawzięty i konsekwentny. /-/ gen.Berbecki. /Podróż hist.-takt.19-21.V.37.-dca korp., dca bryg/ Energicznie z dużym temperamentem i logiką rozwiązywał zadania. /-/ gen.Berbecki. Charakter:żołnierski i szczery.Trochę porywczy. Przydatność służbowa:z całym sercem oddał się swej odpowiedzialnej pracy.Wartości taktyczne:szybka orientacja i śmiała decyzja.Wykonanie twarde i uporczywe.Dalsze użycie:na obecnym stanowisku b.potrzebny. /-/ gen.Berbecki.	
71.	Płk.dypl. 73.	Dca p.d. 7 d.p.	Maczek Stanisław Władysław	//Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Logicznie i lojalnie rozwijał i stosował rozkazy przełożonego.Taktycznie dobry z dużą inicjatywą i zdrową logiką. /-/ gen.Berbecki. W podróży historycznej wykazał cechy i wartości dcy liniowego.Obecnie znacznie lepsze opanowanie metod szkolenia i dopasowanie planowania do wyników z realnej oceny wartości posiadanych przez podkomendnych.Organizowanie zbiorowego wysiłku dobre.Nad sobą pracuje dobrze.Tegoroczną pracę oceniam jako b.dobłą. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
72.	Płk.dypl. 74	Szef Sam. Wydz.Wojsk. Min.Kom.	Zborzil Józef	/15.XI.1929./ Dowodzi pułkiem od roku 1928;bardzo dobry oficer dyplomowany.W czasie ćwiczeń okazał dużą pewność wystąpienia i pełne wyrobienie taktyczne;wnioskuje pewnie i trafnie,rozkazuje zwięźle i jasno.Jako dca pułku pracuje bardzo systematycznie,osiągając we wszystkich kierunkach dobre rezultaty.Bardzo dobry wychowawca korpusu oficerskiego.Ideowość bez zarzutu-pilny i pracowity;z dniem każdym nabiera na stanowisku dcy pułku coraz to większej pewności siebie,uzupełniając szybko widoczny początkowo brak doświadczenia liniowego.Ogólna ocena:bardzo dobrze rozwijający się młody dca pułku-stawiam jednak wniosek na pozostawienie go na tym stanowisku przez czas dłuższy,także przez wzgląd na pułk,w którym zmieniali się dcy tak często, że żaden z nich nie zdołał wyrzeć jakiegokolwiek wpływu głębszego na kształtowanie się jego ideologii wzgl.tradycji. /-/ gen.St.Wróblewski.	
73.	Płk. 75	Dca 60 pp.	Walczak Kazimierz	/15.X.1937./ Rutynowany dowódca pułku.Inteligencja przeciętna. Instruktor b.dobry, wychowawca też.Organizator średni.Administrator b.dobry.Taktycznie średni- decyzji nie ma.Charakter wpływowy. Przeciętny. /-/ gen.Rómmel.	
74.	Płk.dypl. 76.	Dca p.d. 27 d.p.	Kawiński Gwido	/15.X.1936./ Charakter prawy, solidny, szczery, prosty, koleżeński; przejawia wyższe wartości taktyczne;bardzo trafnie ocenia warunki położenia i terenu, bardzo konsekwentny w rozumowaniu, spokojny, a jednak z nerwem i polem;bardzo instruktywnie prowadzi ćwiczenia;posiada gruntowną wiedzę i opanowanie regulaminów;wychowawczo bez zarzutu;na stanowisku dowódcy piechoty dywizyjnej odpowiada bardzo dobrze;przypuszczam, że będzie dobrym kandydatem na dowódcę dywizji piechoty. /-/ gen.Kwaśniewski.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
75.	Płk.dypl. 77.	Dca p.d. 8 d.p.	de Laveaux Ludwik	/9.X.1937./ Jest oficerem ideowym i gorąco oddanym służbie. Taktycznie przeciętny, bez szerszego polotu. Pracuje nad sobą dostatecznie. Charakter wyrobiony i łatwy w pożyciu. Wola nie reprezentuje walorów siły. Fizyczny stan zdrowia przeciętny. Wartości wyższego dowodzenia nie reprezentuje, na obecnym stanowisku nadaje się dość dobrze. Osobista inteligencja i wykształcenie bardzo dobre. /-/ gen. Norwid-Neugebauer. /14.X.1937./ W podróży historycznej wykazał więcej wartości jako kwatermistrz grupy niż szef sztabu grupy. Wartość kwatermistrzowskich rozwiązań prosta, celowa i sprawna nawet w trudnych momentach. Oficer ideowy i gorąco oddany służbie. Taktycznie przeciętny bez szerszego polotu. Pracuje nad sobą dostatecznie. Charakter wyrobiony i łatwy w pożyciu. Wola nie reprezentuje walorów siły. Fizyczny stan zdrowia przeciętny. Nadaje się na zajmowanym stanowisku. Wartości wyższego dcy nie reprezentuje. /-/ gen. Norwid-Neugebauer.	
76.	Płk.dypl. 78.	I dca p.d. 20 d.p.	Dudziński Franciszek Kazimierz	/24.X.1937./ Potwierdzam opinię z r.1936. Dużo energii i zapału wkłada w swą pracę, dzięki której stan strzelectwa oraz wyszkolenie pdf. i młod. oficerów znacznie się poprawił. Również podciągnięcie dyscypliny i sprężysty bieg służby w 20 d.p. jest zasługą płk. Dudzińskiego. B.dobry. /-/ gen. Piskor.	
77.	Płk.dypl. 79.	Szef Dep. Piech. MSWojsk.	Prugar-Ketling Bronisław	/XI.1933./ Jasna głowa, duży charakter i pewna decyzja. Solidny-niezawodzący pracownik. Zmysł taktyczny posiada. Nadaje się na dce piech. dyw. /-/ gen. Smigły-Rydz. /6.XI.1934./ Podtrzymuję dotychczasową opinię. /-/ gen. Smigły-Rydz.	
78.	Płk.dypl. 80.	Dca p.d. 14 d.p.	Kaliński Władysław	/Gra kwat. w DOK.VII. od 17-19.II.36.-dca d.p./ Przewidywania pracy i potrzeb w.j.dobre. Znajomość regulaminów i zastosowanie odpowiednie. /-/ gen. Norwid-Neugebauer.	
79.	Płk.dypl. 81.	Dca Bryg. KOP. "Podole"	Rowecki Stefan Paweł	/3.X.1937./ Zupełnie dobry dowódca brygady KOP. Uzyskał dodatnie wyniki wyszkoleniowe. Zresztą jak w roku ubiegłym. /-/ gen. Fabrycy.	
80.	Płk. 82.	Dca p.d. 10 d.p.	Zientarski Jan	/15.X.1937./ Bardzo staranny i pracowity. Instruktor bardzo dobry-jako dca nieznany. Organizator i administrator b.dobry. Zajmuje się z zamiłowaniem strzelectwem. B.dobrze odpowiada na swoim stanowisku. Przeciętny. /-/ gen. Römmel.	
81.	Płk. 83.	Dca 52 p.p.	Dąbek Stanisław II.	/15.X.1937./ Żołnierz twardy, energiczny i z charakterem. Dużo umie i uczy się stale. Wyszukaniowiec dobry. Wychowawca przeciętny-zbyt brutalny. Zdolności taktyczne małe, ale duża rutyna i doświadczenie. Dowództwo piechoty dywizyjnej jest najwyższym poziomem dowodzenia liniowego, na którym jako dobry wykonawca może pracować z korzyścią na wojnie i w czasie pokoju. /-/ gen. Fabrycy.	
82.	Płk. 84.	Kmdt. Szk. Pch. Piech.	Żongolłowicz Eugeniusz	/3.XI.1937./ Charakter dowódcy-pojęcia taktyczne ustalone. Jako wychowawca i kierownik wyszkolenia bardzo dobry. Na obecnym stanowisku bez zastrzeżeń. Nadaje się na dce dywizji. /-/ gen. Bortnowski.	
83.	Płk.dypl. 85	Dca O.War. Wilno i Kier. Leg. Akad. Wyż. Ucz. Wilno	Janicki Kazimierz Bogumił	/16.XI.1937./ Wiadomości taktyczne dość dobre, łatwa orientacja, wykazuje duże wiadomości i nawet pracę nad sobą, ale posiada duży brak w charakterze. Mięki, niezdecydowany, łatwo ulegający wpływowi postronnemu. Mało nadaje się na samodzielnego wyższego dce. Na obecnym stanowisku zupełnie dobry. /-/ gen. Dąb-Biernacki.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
84.	Płk.dypl. 86.	I dca p.d. 23 d.p.	Powierza Władysław Paweł	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca dyw./ Postawiony w ciężkie warunki zadaniem, wykazał peł- ny spokój, logiczną ocenę położenia i konsekwentne zarządzenia. Oficer wybitnie uzdolniony taktycz- nie. /-/ gen.Berbecki. /Podróż hist.-takt.19-21.V.37.-dca korp., dca bryg/ Wysoce utalentowany i logiczny wyższy dowódca. -/ gen.Berbecki. Charakter: lojalny i sumienny. Rycerski i pewny. Przydatność służbowa: świetny wychowawca i wy- chowawca. Ze względu na zdrowie konieczne przenie- sienie. Wartości taktyczne: wykształcony i utalen- towany taktyk. Wnioskuje logicznie. Wykonuje ener- gicznie. Dalsze użycie: na obecnym stanowisku, moż- liwie w Bielsku lub innej zdrowej miejscowości. -/ gen.Berbecki.	
85.	Płk. 87.	Dysp. Szefa Korp. Kontr.	Zawiślak Józef	/10.XII.1936./ Potwierdzam opinie swoje za lata ubiegłe. Pod względem wyszkolenia pułk pogorszył się znacznie w ciągu ostatniego roku, schodząc na ostatnie miejsce w dywizji. Tarcia pomiędzy dowódcą dywiz- ji a płk. Zawiślakiem zaostriżyły się aż do stop- nia szkodliwego dla interesów służby. -/ gen.Sosnkowski.	
86.	Płk. 88.	Dca p.d. 11 d.p.	Janowski Julian	/16.X.1937./ Bardzo dobry dowódca piech.dyw. Ma charakter. Tak- tycznie zupełnie dobry. Wychowawca dobry- jest dobrym pomocnikiem dywizjonera w tym za- kresie. Operacyjnie jeszcze go nie sprawdziłem. -/ gen.Fabrycy.	
87.	Płk.dypl. 89.	Dca Obr. Plotn. OK.IV.	Kulma Władysław Józef dr	/Cwicz.m-dyw.1934r.-dca p.p./ Bardzo inteligentny i sumienny. W dowodzeniu sta- rał się za dużo brać na swoje barki, czemu nie zawsze mógł podołać. /-/ gen.Berbecki.	
88.	Płk. 90.	Dca 10 pp.	Krudowski Marian	/9.X.1937./ Prosta żołnierska natura o pewnym wyrobieniu społecznym i zapobiegliwości gospodarczej. Tak- tycznie dość dobry. Orientuje się łatwo i decy- duje szybko. Posiada zaufanie i szacunek podko- mendnych. Nadaje się na dowódcę piechoty dywizyj- nej. /-/ gen.Szylling. Dobry typ żołnierza-dowódcy- w służbie prostol- iniyjny. Dobry wychowawca i gospodarz. Może być dca p.d. /-/ gen.Szylling.	
89.	Płk. 91.	Dca 8 pp.	Zaluska Jan II.	/23.XI.1937./ Cechuje go duża sumienność, dokładność i meto- dyczność w pracy- przy braku temperamentu i polo- tu. Posiada dużą rutynę w dowodzeniu pułkiem; stronę techniczną dowodzenia ma opanowaną bar- dzo dobrze. Nadaje się na dca piechoty dywizyj- nej. /-/ gen.Stachiewicz W.	
90.	Płk. 92.	Dca p.d. 24 d.p.	Schwarzenberg-Czerny Bolesław Błażej Antoni	/Gra woj.1937./ Podobnie jak w r.zeszłym. Nadaje się na dca dyw. -/ gen.Bortnowski. /9.XI.1937./ Przedstawił się jako wybitnie dobrze do zadań wyszkoleniowych przygotowany dca p.d.- Doskonale rozwinięty zmysł obserwacyjny, duże doświadczenie bojowe, realizm i trafność w ocenie decyzji pod- władnych, szybka orientacja w terenie, właściwe wnioski oraz rutyna w kierowaniu ćwiczeniami, przy tym umiejętność syntetycznego ujmowania zagadnień. Duża swada w wystąpieniach osobistych, b.energetyczny i zdecydowany, niekiedy zbyt apo- dyktyczny i pewny siebie. O ile dca d.p.pozwoli mu rozwinąć swobodnie bezsprzecznie wysokie wa- lory, będzie dla dcy dyw.b.dobłą pomocą. Jako dca nie obserwowany. -/ gen.Narbut-Łuczyński.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
91.	Płk. 93	Dca p.d. 29 d.p.	Bratro Jan	/11.X.1937./ Dowodzi tym pułkiem już prawie 10 lat-a więc jak na taką łódź-to za długo.Pułk znalazłem w porządku-jest dobrym gospodarzem,organizatorem i administratorem.Inteligencja wysoka,sprytny,dowcipny.Charakter samodzielny,niezależny;ma swoje zdanie i nie obawia się go wypowiadać.Zdolności dowódcze określić jeszcze nie mogę,zbyt krótki jest czas kiedy go poznałem.W każdym razie dowodził zupełnie poprawnie na ćwiczeniach tegorocznych.Dowódca dywizji kwalifikuje go na dcę piech.dyw.- wydaje mi się, że na to stanowisko nadaje się w zupełności. /-/ gen.Rommel.	
92.	Płk.dypl. 94.	Dysp. I Wicemin.	Różycki-Kołodziejczyk Tadeusz	/Cwicz.m-dyw.-1934r.-rozjemca przy dp./ Bardzo inteligentny i doskonale wyrobiony taktycznie oficer.Zamiłowany w studiach nad historią wojen.Byłby idealnym Szefem Biura Historycznego. /-/ gen.Berbecki.	
93.	Płk.dypl. 95.	Szef Szt. OK.X.	Grabowski Zygmunt II.	/15.X.1937./ Podtrzymuję opinię zeszłoroczną. Ma temperament i energię.Dość zdolny taktycznie.Ma zadatki na wyższego dowódcę.Mniej nadaje się do pracy w sztabie. /-/ gen.Fabrycy.	
94.	Płk.dypl. 96.	Dca 24 pp.	Żurakowski Antoni Jan Józef	/15.X.1937./ W uzupełnieniu za rok 1936 i początek roku 1937: Na stanowisku dowódcy pułku-bez zastrzeżeń.Zdaniem moim-na stanowisku dowódcy piechoty dywizyjnej odpowie jeszcze zupełnie dobrze,będzie nawet bardzo dobrym pomocnikiem dowódcy dywizji jako kierownik wyszkolenia szczebla średniego dowodzenia.Mam nadzieję, że na tym stanowisku podciągnie się do dowodzenia dywizją piechoty;oficer dyplomowany,inteligentny i zdolny;jak dotąd nie wykazał jednak pełnego zadatku wszystkich wartości,a zwłaszcza taktycznych,dowódcy dywizji.Za mojej inspekcji wykonywał pracę operacyjną dla Pana Inspektora Armii gen.dyw.Burhardta; może ocena tej pracy wyjaśniłaby więcej przydatność płk.Żurakowskiego na wyższe stanowisko. /-/ gen.Kwaśniewski. /15.X.1937./ Na podstawie wykonanej pracy nie mogę ocenić dokładnie,nie miałem bowiem możliwości skontrolowania,ile w niej było pracy osobistej płk.Ż.,ile zaś pracy podwładnych oficerów,z których 2 było bardzo dobrych. /-/ gen.Bukacki-Burhardt. /19.X.1937./ Ze względu na zbyt krótki okres obserwacji /4 miesiące/ nie mogę jeszcze wydać o tym oficerze definitywnej opinii.Na podstawie dotychczasowych doraźnych obserwacji nie sądzę,aby płk.Żurakowski miał kwalifikacje na wyższe dowodzenie. /-/ gen.Sosnkowski.	
95.	Płk.dypl. 97.	Dca p.d. 1 d.p.	Szafran Jarosław Bolesław Adam	/16.XI.1937./ Taktycznie ma zdrowe poglądy i skory do silnych decyzji.Dość przeorny w swych działaniach. Dowódzenie wyższe nie jest całkowicie opanowane. Poza tym mało poznałem.-/-/ gen.Dąb-Biernacki.	
96.	Płk. 98.	Dca 2 psp.	Csadek Zygmunt Michał	/15.X.1937./ Charakter-wyda mi się-mocny,duża energia i duża ideowość;usposobienie żywe,wesołe,wystąpienie dowódcze bardzo dobre.Posiada niewątpliwie duże wartości wychowawcze,dbały o wygląd zewnętrzny pułku i jego zwartość;poświęca się z zapałem pracy społecznej,a w szczególności przysposobieniu wojskowemu swego obwodu przypisuje dużą wagę.Taktycznie jeszcze nie poznałem /na ćwiczeniu międzypułkowym był rozjemcą i te obowiązki pełnił dobrze;/nie widziałem go jeszcze w roli kierownika ćwiczenia;z jego wypowiedzania się przy omówieniach wnioskuje, że ma dobre pojęcia taktyczne,myśl jasną i zdolność szybkiej decyzji.Dbały o wyszkolenie pułku,zwłaszcza strzeleckie,w którym pułk osiągnął bardzo dobre rezultaty.Jest-jak mogłem już stwierdzić-bardzo dobrym dowódcą pułku i przypuszczam, że nada się dobrze jeszcze na stanowisko dowódcy piechoty dywizyjnej,wyżej -nie przypuszczam. /-/ gen.Kwaśniewski.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
97.	Płk.dypl. 99.	Dca p.d. 3 d.p.	Korkozowicz Jan Marek	/Gra woj.1937./ Wykazuje b. duży postęp w dziedzinie myślenia taktycznego. Upór myśli nie zawsze na miejscu. Upór czynu chwalebny i wybitny. /-/- gen. Bortnowski. /27.X.1937./ Mimo luk w rozumowaniu bardzo się wyrabia. W marszu, czy w walce zawzięty i uparty w zwalczaniu trudności i pokonywaniu oporów. Wysoce ambitny w pracy. Jako dca pułku osiągnął b. ładne rezultaty pracy. Braki w zrównoważeniu myśli nie rokują mu większej przyszłości w wojsku. /-/- gen. Bortnowski. /20.X.1937./ Typ bardzo dobrego wojennego dowódcy związków średnich. Wytrwały, energiczny, spokojny, dąży intensywnie do walki. Natura impulsywna, skłonna do szybkich rozstrzygnięć. Decyzje zwykle niezgłębione, wymagające zmian. Dowódca pułku posiadający pełny autorytet, bardzo dobry organizator i administrator. Mimo, że posiada ukończoną W.S. Woj., przydałoby mu się przejście przez kurs wyższych dowódców dla uporządkowania wiadomości i dostosowania poglądów na nowoczesną walkę. Nadaje się na dowódcę p.d. /-/- gen. Kutrzeba.	
98.	Płk.dypl. 100.	Członek O.T.O.	Freund-Krasicki Mikołaj	/14.X.1936./ Oficer b. wartościowy ideowo. Taktycznie słaby. /-/- gen. Bukacki-Burhardt.	
99.	Płk.dypl. 101.	I ofic. sztabu Gen.do Prac przy GISZ. gen. bryg. Kwaśniewskie- go	Smolarski Władysław	/13.X.1936./ Charakter dowódcy, silna wola, indywidualność duża, prawy, ideowy. Usposobienie nad wyraz żywe, duży temperament. Bardzo zdolny - zarówno ogólnie, jak i zawodowo. Niezwykle szybko orientuje się w każdym zadaniu. Na zajmowanym stanowisku wykazał duży zapał do pracy i był bardzo pomocny zarówno w mych inspekcjach, jak i w przygotowaniu i przeprowadzeniu gry wojennej, oraz w pracach kwatermistrzowskich. Pracuje pilnie nad powiększeniem swej wiedzy wojskowej i ogólnej, interesuje się żywo i głęboko wszystkimi przejawami życia wojskowego i państwowego. Na zajmowanym stanowisku odpowiada bez zarzutu; oficer z przyszłością, będzie niezawodnie bardzo dobrym dowódcą piechoty dywizyjnej, a w przyszłości dowódcą dywizji piechoty. /-/- gen. Kwaśniewski. /18.XI.1937./ Jak w roku ubiegłym. /-/- gen. Kwaśniewski.	
100.	Płk. 102.	Dca 38 pp.	Majewski Kazimierz	/9.XI.1937./ Doświadczony, energiczny i pewny dca pułku, jednak nie ujawnił zdolności do wyższego dowodzenia. Ujmuje bowiem zbyt ciasno zadania, decyzje raczej impulsywne, szybkie, nie przeanalizowane, brak umiejętności przewidywania i zrozumienia dla działań w.j. Ujawnia w działaniach zaczepnych przesadną tendencję parcia w przód. Ta jego fizognomia odbija się jednak na ogół korzystnie na psychice oficerów. Mimo bardzo trudnych warunków postawił wyszkolenie strzeleckie pułku na wysokim poziomie. Rozkazodawstwo krótkie i jasne. Typ dcy bojowego. Szczegół dcy pułku, w ostateczności dcy p.d. jest granicą, poza którą trudno mu się byłoby poruszać. Nadaje się na dce brygady obrony narodowej. /-/- gen. Narbut-Łuczyński.	
101.	Płk. 103.	Dca pułku KOP. "Zdobunów"	Ostrowski Bolesław Andrzej	/6.X.1937./ Bardzo dobry oficer, wyrobiony taktycznie, pewny w dowodzeniu, sumienny, b. dobry wychowawca. Całkowicie nadaje się na wyższe stanowisko. /-/- gen. Bukacki-Burhardt.	
102.	Płk.dypl. 104.	Szef Wojsk. Inst. N.-W.	Koc Leon Wacław	/25.X.1934./ Wybitny oficer o wysokiej inteligencji, silnym charakterze. Niestety chorobliwa otyłość przeszkadza mu silnie w pracy liniowej. Ponieważ stan ten pogorszył się w roku bieżącym, uważam za wskazane przeniesienie do służby sztabowej. /-/- gen. Bukacki-Burhardt. /1935r./ Popiera opinię moją z 1934r. /-/- gen. Bukacki-Burhardt.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
103.	Płk.dypl. 105.	Szef Oddz. II Szt.Gł.	Pełczyński Tadeusz Walenty	/XI.1934./ Oficer o dużym talencie dowódczym przy jedno- czesnej dużej energii i sumienności. Jako zwierzchnik wymagający, lecz bardzo dbały o pod- komendnych. Dobry wychowawca. Taktycznie w zupeł- ności opanowuje dowodzenie. Orientuje się bar- dzo dobrze w problemach operacyjnych. Wybitny. /-/ gen. Konarzewski.	
104.	Płk.dypl. 106.	Szef Oddz. I Szt.Gł.	Wiatr Józef Albin	/9.XI.1935./ Taktycznie wybitny, orientacja szybka, łatwy i giętki w pomysłach. Wysoce opanowane zdolności i analityczne rozumowania. Całokształt dowodze- nia opanowany wybitnie. Umysł jasny i wysoce wyrobiony. Jako wychowawca oficerów wybitny. Oficer pod każdym względem wybitny. /-/ gen. Dąb-Biernacki.	
105.	Płk. 107.	Dca p.d. 18 d.p.	Raganowicz Marian Stanisław	/maj 1937r./ Inteligentny, umysł żywy, przejawia dużo zadatków do rozwinięcia i organizowania zagadnień opera- cyjnych, właściwego analizowania i wnioskowania. Taktycznie w zakresie rzemiosła b.dobry, z dużym doświadczeniem i zdrowym ujęciem działań oddzia- łów. Jako kierownik zajęć z oficerami b.dobry. Ogólnie b.dobry. /-/ gen. Dąb-Biernacki. /6.X.1937./ Wybitny pod każdym względem. Całkowicie nadaje się na dca piechoty dyw., potem wyżej. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	
106.	Płk.dypl. 108.	I Ofic. Sztabu I.A.	Broniowski Stefan	/5.XI.1937./ Wybitna inteligencja, pewna nerwowość w pracy. Charakter zrównoważony. Umysł zdolny, żywy. Duża lojalność. Bardzo duża ambicja osobista i pracy. Stara się dotrzeć do istoty zagadnienia. Osią- gnięte wyniki w służbie i osobiste bardzo do- bre. Bardzo dobry jako I oficer sztabu. W linii nadaje się na dca p.d. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	
107.	Płk.dypl. 109.	Zca Dcy KOP.	Szyszek Zygmunt	//Gra woj.-marzec 1936 - dca d.p./ Pracował inteligentnie, wykazując dużą wiedzę i na realnych przesłankach opartą decyzję. Miał jednak zadanie mniej skomplikowane od innych do- wódców. /-/ gen. Orlicz-Dreszer.	
108.	Płk.dypl. 110.	Dca Morsk. Bryg.Obr. Narod.	Sas-Hoszowski Józef	/12.X.1936./ Oficer o dużym autorytecie osobistym, który po- trafił pułkowi nadać piętno swej pracy. Spokojny, prawy, wywiera dobry wpływ jako wychowawca. Posia- da zmysł taktyczny i wyczuwa położenie, decydując raczej intuicyjnie niż po głębszym myślowym przepracowaniu. Umysł żywy i zdolny do pogłębia- nia sądu. Zdolności taktyczne posiada w stopniu wystarczającym. Do prac sztabowych w polu na stanowiskach w grupie oper. lub armii nie nadaje się. Wybitny dowódca pułku. /-/ gen. Kutrzeba. /3.XI.1937./ Zbyt mało poznałem. /-/ gen. Bortnowski.	
109.	Płk.dypl. 111.	Kmdt.Ośr. Wyszk.Rez. Piech.	Łańcucki Seweryn Tomasz	/maj 1937r./ Dość wybitny schematysta i pracujący formalis- tycznie. Posiada dużą i łatwą elokwencję. Powodzą rozwodnionych myśli pokrywa brak jasnego i lo- gicznego rozumowania. Taktycznie posiada dużo braków. Podstawa rzemiosła nie jest opanowana. Wa- dą najważniejszą charakteru i umysłowości to powierzchnowość. Tymczasem nie jest przygotowany do dowodzenia wyższego. /-/ gen. Dąb-Biernacki. /29.X.1937./ Nieopiniowany.- /-/ gen. Bortnowski.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
110.	Płk.dypl. 112.	Szef Szt. I.O.P.P.	Lubicz-Niezabitowski Tadeusz Ludwik	/25.XI.1937./ Charakter żołnierski, prawy. Jednostka o wysoce ideowym pojmowaniu służby. Pracowity i ofiarny. Inteligentny, umysł raczej analityczny, niż syntetyczny. Uczuciowy i trochę nerwowy . Głęboko przeżywa trudności związane ze służbą. Organizuje pracę sztabu zupełnie dobrze. Przejawił także duży zmysł organizacyjny odnośnie pracy opl. na szczeblu państwowym. Jako szef sztabu bardzo dobry. Czasem zanadto przejmuję się drobiazgami . W dziedzinie opl. zorientował się i opanowuje już doskonale swój zakres pracy. Opiniuje podwładnych bardzo trafnie. Wyniki, jakie osiągnął w ciągu roku są bardzo duże, a to zarówno w służbie, jak i osobiste. Na stanowisku szefa sztabu IOPP. bardzo dobry. W przyszłości powinien pójść na stanowisko dowódcy piechoty dywizyjnej. Wyróżnia się pracowitością i oddaniem służbie. /-/ gen. Zajac.	
111.	Płk.dypl. 114.	Dca Lwowsk Bryg. Obr. Narod.	Polniaszek Franciszek dr.	/30.XI.1936./ Oficer inteligentny, wykształcony i bardzo pracowity, ale nie widzę w nim przyszłego dowódcy dywizji; w ogóle nie widzę dla niego przyszłości w linii. Taktycznie książkowiec i "aptekarz" /lubi recepty taktyczne/, a przy tym nie ma żadnego uporu w wykonaniu powziętej decyzji, którą zmienia bez żadnej potrzeby; wystarczy wiadomość o nplu w okolicy skrzydła . Społecznie pracuje bardzo dużo z dobrymi wynikami. Sądzę, że może być z korzyścią użyty w administracji ogólnej, a nawet i wojskowej na wyższym stanowisku, np. pomocnik dcy OK. /-/ gen. Fabrycy. /26.X.1937./ Podtrzymuję opinię z 1936r. Taktycznie słaby dowódca pułku. /-/ gen. Fabrycy.	
112.	Płk.dypl. 115.	Szef Szt. DOK. IX.	Trapszo Tadeusz	/4.XI.1936./ Ma b. dobre stosunki w pułku. Stanowczy i koleżeński. Zajęcia z oficerami prowadzi b. dobrze, nawiązując do tradycji wojennych. Dowodzenie pułkiem opanowane całkowicie. W dysponowaniu - skłonność do szematycznych decyzji; w wykonaniu - solidny, ale powolny. Z dowodzeniem w ramach dywizji obeznany. Jest <u>dobrym zadatkiem na wojennego dowódcę w. j.</u> - B. dobry. /-/ gen. Piskor. /24.X.1937./ Potwierdzam opinię z r. 1936. /-/ gen. Piskor.	
113.	Płk.dypl. 116.	Zca Szefa Dep. Piech.	Staich Antoni Wiktor	/12.XI.1935./ Wybitny oficer, b. dobry dowódca pułku. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	
114.	Płk.dypl. 117.	Szef Szt. OK. IV.	Bartak Piotr	/18.XI.1935./ Utrzymuję opinię z lat ubiegłych. Dobrze wyszkolony i przygotowany do dowodzenia dca pułku. Osiągnął b. dobre rezultaty i pułk postawił na wysokim poziomie. /-/ gen. Orlicz-Dreszer.	
115.	Płk. 118.	Dca 59 pp.	Mirgałowski Bolesław	/27.X.1937./ Do zeszłorocznej opinii mam tylko tyle do dodania, że widzę postęp w pracy płk. Mirgałowskiego. /-/ gen. Bortnowski. /20.X.1937./ Typ dobrego wojennego dowódcy pułku. Stanowczy i solidny wykonawca. Sądzę, że można na nim polegać. Posiada autorytet w pułku. Do wyższego dowodzenia jeszcze się nie nadaje i prawdopodobnie właściwości tej już nie nabędzie. /-/ gen. Kutrzeba.	
116.	Płk.dypl. 119.	Dca 71. pp.	Dzuleński Orest	/16.XI.1935./ Krótka opinia według skali ogólnej: wzorowy dowódca pułku, który z każdym rokiem zyskuje. Dowódca, instruktor, wychowawca i organizator wzorowy. Charakter twardy-lubiany przez podwładnych. Sprawiedliwy. Opinia Inspektora Armii: nadaje się na piechotę dywizyjną. <u>Wyróżniający się.</u> /-/ gen. Rómmel. /6.X.1937./ Świeżo przybył. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
117.	Płk.dypl. 120.	Szef O.IV. Szt.Gł.	Hyc Jan	/Gra woj.-marzec 1936.-dca d.p./ Dowodził w grze wojennej /jednostronne ćwiczenie aplikacyjne na mapie/, przeprowadzonej przezemnie w marcu 1936r.w Łucku, dywizją piechoty, sąsiadującą z rozgrywaną grupą operacyjną, a później dowódcy tej grupy podporządkowaną. Wykazał duży zmysł taktyczny, niezwykłą łatwość orientowania się w położeniu i oceny terenu i możliwości nieprzyjaciela w zadaniu obrony stałej /pozycyjnej/, był uparty i konsekwentny; ma wybitny dar ścisłego i przekonywującego ujmowania swego rozumowania dowódczego, decyzje szybkie a trafne; zapowiada się jako bardzo dobry kandydat na wyższego dowódcę. /-/ gen.Kwaśniewski.	
118.	Płk. 121.	Dca 74 pp.	Wilniewicz Wacław	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca p.p./ Niepowodzenie poprzedniego dnia wpłynęło ujemnie na śmiałość decyzji. W decyzji nieśmiały , lecz logiczny i dobry żołnierz. /-/ gen.Berbecki. /10.X.1937./ Potwierdzam w całej rozciągłości opinię zeszłoroczną. Ambicja w pracy tak duża, że aż przeczuła. Nadaaje się na wyższe stanowisko. /-/ gen.Norwid-Neugebauer.	
119.	Płk.dypl. 122.	Dca pułku KOP. "Głębokie"	Janiszewski Lucjan Karol	/15.X.1937./ Zdolność taktyczna dość duża, ale niezbyt dużo pracuje nad sobą. Umysł dość powierzchowny, bez chęci opanowania wszystkich trudności zagadnień. Brak realnego i częstego dowodzenia na ćwiczeniach uwidacznia się w błędach dowodzenia i zgrania ze sobą oddziałów. Ogólnie dobry. /-/ gen.Dąb-Biernacki.	
120.	Płk. 123	Dca 20 pp.	Brożek Kazimierz Antoni	/Gra woj.w Krakowie-22-25.III.37.-dca p.p./ Umysł ociężały, decyzja utrudniona. Zbyt powolna walka ze sprzeciwami wewnętrznymi. Taktycznie przeciętny. /-/ gen.Berbecki. /15.X.1937./ Poważny, spokojny, zapobiegliwy dowódca. Ma duże doświadczenie i to zastępuje w nim w niemałym stopniu widoczny brak polotu . Bardzo staranny; awans dobrze podziałał na pobudzenie ambicji pracy. Taktycznie z sensem. Widziałem go jako kierownika ćwiczenia międzypułkowego i w tym charakterze bardzo mi się podobał, przeprowadził i omówił ćwiczenie bardzo instruktywnie. W garnizonie ma jeszcze bardzo wiele do nadrobienia pod względem stworzenia lepszych warunków pracy swemu oddziałowi. Ogólnie-dobry dowódca pułku. /-/ gen.Kwaśniewski.	
121.	Płk. 124.	Zca Dcy Br.Panc.	Wyrwiński Eugeniusz	/10.XII.1936./ Taktycznie dość zdolny dowódca pułku. Dobra, trzeźwa głowa, zdrowy rozsądek i dobra orientacja. Energia w wykonaniu. Inteligencja średnia. Wyszkołenowiec przeciętny. Z powodu długiego pobytu w broni panc. brak opanowania szczegółów. Wychowawca słaby. Nie ma podejścia do podwładnych. Nie umie z nimi mówić. Mało obiektywny w ocenie ludzi. W pułku bardzo nie lubiany. Taktycznie zupełnie dobry dowódca, wykazuje stały postęp. Wychowawca i kierownik pokojowy-słaby. /-/ gen.Fabrycy. /21.XI.1937./ Na odcinku taktycznym nie miałem możności i poznania go. /-/ gen.Piskor.	
122.	Płk. 125.	Dca 6 psp.	Kotowicz Jan Stefan	/15.X.1937./ Znam dobrze jeszcze z 4 dyw.piech. Charakter nawskróś prawy, szlachetny, przy tym mocny, Uparty czasem bezpodstawnie ; usposobienie pogodne, bardzo koleżeńskie, lubiany i szanowany, nieco za skromny, robi nawet wrażenie nieśmiałego . Wysokie wartości wychowawcze, utrzymuje dyscyplinę i zapal do pracy na wysokim poziomie, jest zawsze dobrym przykładem, w boju będzie za sobą pociągać. Taktycznie dobry, brak mu tylko jeszcze łatwości dowodzenia wyższego szczebla, zwłaszcza na mapie, przy ćwiczeniach aplikacyjnych gubi się w nadmiarze materiału i choć dużo wie i umie, nie potrafi tego wszystkiego sprzedać ; myśl przewodnią ma jednak zazwyczaj słuszną; trudno mu	

Lp.	Stopień Kolejność ogólna w stopniu	Funkcja:	Nazwisko i imię	Ostatnia opinia inspektorska	U w a g i
122.	Płk. 125.	Dca 6 psp.	Kotowicz Jan Stefan	c.d. /tylko ująć w sposób właściwy decyzje jej wykonania. Jest niewątpliwie lepszym dowódcą niż kierownikiem wyszkolenia wyższego szczebla. Na stanowisku odpo- wiada bez zastrzeżeń, w polu będzie najlepszym do- wódcą pułku; czas pokaże, czy będzie mógł być użyty jeszcze na stanowisku dowódcy piechoty dywizyjnej, może korzystnie w kierownictwie przysposobienia wojskowego lub na podobnym stanowisku. /-/ gen. Kwaśniewski.	
123.	Płk. 126.	Dca 56 pp.	Tyczyński Wojciech Jan	/15.X.1937./ Bardzo dobry dowódca pułku. Organizator i adminis- trator też. Spokojny, opanowany, sprawiedliwy, bardzo pracowity. Pewny, że da sobie radę w trudniejszej sytuacji bojowej. Solidny, wychowawca b. dobry. Po- nad przeciętny. /-/ gen. Rómmel.	
124.	Płk.dypl. 127.	Szef Szt. OK.I.	Aleksandrowicz Kazimierz	/Gra woj. w Krakowie-22-25.III.37.-dca O.W./ Szybko orientował się w zmiennej sytuacji i łatwo wykorzystywał odpowiedni moment. Spokojnie stosował się do zagrożeń. Na ogół taktycznie zrobił znaczne postępy. /-/ gen. Berbecki. /19.X.1937./ Charakter: szczery i lojalny. Trochę zbyt niepow- ściągliwy w stosunku do przełożonych. Przydatność służbowa: nadaje się na dowódcę pułku b. dobrze. Na wyższe stanowisko jeszcze nie. Wartości taktyczne: wszystkie formy walki rozumie i stosuje w polu b. dobrze. Bój spotkaniowy jeszcze nie opanowany. Dalsze użycie: byłoby pożądanym jeszcze rok dowodzenia puł- kiem. Na szefa sztabu OK. nadaje się zupełnie. /-/ gen. Berbecki.	
125.	Płk. 128.	Dca 23 pp.	Wroczyński Jerzy	/15.X.1936./ Charakter twardy, duży zmysł dowódczy, bardzo dobry wychowawca, pułk trzyma mocno w rękę, zapobiegliwy, dbały o wszystkie szczegóły służby; przejawia wyraź- nie duże zdolności taktyczne; w ćwiczeniu apl. dla oficerów sztabowych dywizji zaprezentował się jak- najlepiej; bardzo trafnie ocenia położenie i możli- wości działania, posiada jasną i śmiałą myśl prze- wodnią; doskonały kierownik wyszkolenia, wpływ jego widoczny jest na ostatnim żołnierzu pułku; pierw- szorzędny dowódca pułku pod każdym względem; po- winien czempredziej awansować na pułkownika; bardzo dobry zadatek na wyższego dowódcę. /-/ gen. Kwaśniewski.	
126.	Płk.dypl. 129.	Dca 57 pp.i Kier.Org. Leg.Akad.Wyż. Ucz.Poznań	Grodzki Stanisław	/Gra woj.-marzec 1936r.-szef szt.armii/ Wykazał dużo umiejętności i wiedzy, ale jednocześ- nie brak praktyki w szybkim i terminowym wykonaniu obowiązków szefa sztabu. /-/ gen. Orlicz-Dreszer.	
127.	Płk.dypl. 130.	W.S.Woj. Kier.I. kursu	Porwit Marian Paweł	/14.X.1936./ Doskonały dowódca i taktyk, trochę za pobłażliwy. Wybitny wyszkoleniowiec. /-/ gen. Bukacki-Burhardt.	
128.	Płk.dypl. 131.	Dca II gr. panc.	Naspiński Jan	/10.XII.1936./ Dobry dowódca pułku. Inteligentny. Dobrze wyszkolony. Decyzje uzasadnione. Ocena słuszna. Na ćwiczeniach międzydywizyjnych pracował dobrze. Zasługuje na awans. /-/ gen. Fabrycy. /21.XI.1937./ Nie zetknąłem się z nim. /-/ gen. Piskor.	
129.	Płk.dypl. 132.	Oficer do zleceń GISZ.	Münnich Tadeusz Stefan Aleksander	/15.X.1937./ Miał bardzo ciężkie przejścia osobiste /ciężka i długotrwała choroba syna/, a potem został przenie- siony. Nie mogłem wobec tego skontrolować jego te- gorocznej pracy. Inteligentny i zdolny oficer, ale zbyt miękki i zbyt dobry dla podwładnych. /-/ gen. Fabrycy.	